

תורה תורה תורה

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת ויחי

לע"נ הצדיק הטחוד

רבנו משה אהרן פינטו זיע"א
והרבנית מידל מוזל טוב זיע"א
ולהבדיל לדפואת האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

"שומע תפילה עדיך כל בשר יבואו"
אין דבר העומד לפני הדמעה והתפילה;

שומע תפילה עדיך כל בשר יבואו לכל אהובינו וחביבינו
בפרשה שקראנו, "ויגש אליו יהודה" ואמרו חז"ל אין ויגש
אלא לשון תפילה,

מתפללים אנו להקב"ה "שמע קולנו חוס ורחם עלינו וקבל
ברחמים וברצון את תפילתנו" "שומע תפילה עדיך כל בשר
יבואו" אין דבר העומד לפני הדמעה והתפילה;

כל דבר קשה, אשר עומד לפני האדם, על ידי תפילה ודמי
עה, נפתחים שערי שמים ורחמים מרובים יורדים על האדם
ואפילו לאה, שמזלה בשמים היה להתחתן עם עשו, על ידי
דמעות אשר התפללה, שינתה את מזלה וזכתה להתחתן
עם יעקב וללדת את יהודה שהוא מלך של עם ישראל ואת
לוי, שממנו יצאו הכהנים והלוויים ואף מצאנו, שאדם שהרג
את חברו בשוגג, בורח לעיר מקלט ונמצא שם עד אשר
הכהן הגדול מת ובמות הכהן הגדול, יוצאים כל הרוצחים,
אשר הרגו בשוגג לחופשי.

לפעמים זה רצון ה', כשרואים שהפיוס לא עוזר
ומרגישים שהתפללו והתפילה כבר היא לגדר לחוץ את
הקב"ה שזה דבר אסור, המלחמה, שזה הדבר הקשה ביותר,
היא הפתרון עם תפילות מרובות להקב"ה, שלא יצא תקלה
תחת ידניו "כי הוא הנותן לנו כח לעשות חיל".

והנה נמצאים אנו בחודשים קדושים, חודש טבת, יום פטירת
מו"ר זקנו רבנו יעקב אבוחצירא ומו"ר זקנו רבי ישראל אבוי
חצירא זיע"א "שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי", נוכח שיסתמו כל
פיות המשטינים מעלינו ומעל כל עמו ישראל ונזכה להרחבת
הדעת, לשמחה, לברכה, לישועה ולהצלחה מרובה.

ימי השובבי"ם ממששים ובאים, ועלינו להכין את עצמנו לימי
השובבי"ם שהם הזמן של תיקון מידת היסוד. וכבר בימים אלו
יזהר האדם ביותר בעניני ממון, אשר גורמים להשפעה רעה
בנפש האדם וקילקול לבני משפחתו.

וזוכר ידועים דברי הזוהר הקדוש (פרשת יתרו דף עח)
שביקש שלמה המלך לבנות בכיסאו כמין מנגנון, שכאשר
ישבו לפניו בעלי דין הבאים לדון על ענייני ממון, יבדוק את
מהימנותם על ידי גלגלי הכסא. אם אחד מהם משקר יתחילו
הגלגלים להסתובב ויגרמו לחיות שהיו בנויות על הכסא לזוז,
וכך ידע שלמה שהאדם משקר.

יצאה בת קול משמים ואמרה, שאין הכרעה בדין רק על ידי
עדים בלבד ולא על פי שום סימן אחר. וכבר האריכה הגמרא
(ראש השנה כ"א) ש"על פי שני עדים או על פי שלשה עדים
יקום דבר".

ולכן עלינו לדקדק ביותר בימים אלו בכל עניני ממונות ולא לעי
שות דין לעצמנו ולא לפגום בשוהר הנפש על ידי ממון פגום,
שפוגם בנפש האדם.

בתפילה לבורא עולם שיושפע שפע רב מכל העולמות,
ע"ה יאשיהו יוסף.

באחר זמן, באו למו"ר זקנו ואמרו לו: מה הנס הגדול הזה
ואיך פעל פעולה כה גדולה בשמים לרפא את בתם? ענה
ואמר להם: בבקבוק לא היה מים, אלא דמעות שבכיתי כל
הלילה לרפא את בתכם וזה אשר ריפא אותה!

- איגרת האדמו"ר
פרשת שבוע עמ"ד
- אור החיים הקדוש
פלא יועץ עמ"ב
- כתר קדושה
הרי"ף דעין יעקב עמ"ג
- מחשבת הנפש
נועם אלימלך עמ"ד

פרשת השבוע: ויחי
הפטרה:
ויקרבו ימי דויד
(מלכים א, ב, ג, יב)

מניסת שבת: 16:17
יציאת שבת: 17:11
צאת השבת לרבנו
תס: 17:41

להצלחת
נתנאל וחנה גבאי
והילדים היקרים
להצלחת הילדים
יאשיהו יוסף יואל
ומאיר אהרון
משה חיים רפאל
שירן חנה בת לאה
בנימין

לערות וארות שלחו מייל
alohharifpinto@gmail.com

" אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

" פלא יועץ "

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: אמילה ושתייה

אור החיים הקדוש פרשת ויחי

" וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה "

התורה הקדושה מספרת בפרשת השבוע שיוסף נביא את שני בניו להתברך רך מאביו יעקב ויראה אותם יעקב וישאל מי אלה דהיינו מי הם שלא הכירם ולכוארה קשה אומר רבנו אור החיים בן עטר ששבוע עשרה שנה שהיה יעקב אבינו במצרים היו שתי אלו בניו של יוסף יושבים לפניו ללמוד איתם תורה ומה פתאום הוא שואל מי אלו

וכמה תירוצים בדבר על דרך הדרש כותב רבנו שראה בהם שעתיד לצאת מהם ירבעם בן נבט הרשע וכן אחאב בן עמרי מאפרים ויהוא ובניו ממנשה וכול אלה היו עובדי עבודה זרה על כן אמר יעקב מי אלו שאינם ראויים לברכה .

ועל פי דרך הפשט העידה התורה על יעקב כבודו עיניו מזקן דהיינו התבגר שלא יכל ליראות ולהכיר ולכן שאל מי אלה כי רק על יוסף ידע שאמרו לו הנה בנך יוסף אבל על בניו לא ידע ועוד שהתבגר ולכן שאל.

ומסיים רבנו הקדוש בעוד טעם על דרך סוד הדברים מדי דברי בו רחם אר"י חמנו דהיינו שיהודי מנהל דו שיח עם ה' יתברך אז ניהיה חביב יותר על ה' ואותו דבר גם כאן יעקב ידע שאלו בניו של יוסף ואמר לעצמו יעקב עכשיו יוסף בא אלי שאברך אותם אשאל אותם מי אלה כדי שיחבב אותם עלי ויענה לי בני הם שהיינו מבני חביבי אשמע נכדיך הם ליצור לי אהבה וחיבה אליהם ואז הברכה תהיה בתגבורת אהבה וחיבה וודאי שתתקיים כן יהי רצון שנתברך מפי עליו ונעשה רצון בוראנו שבת שלום

כח התפילה

"המלאך הגואל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ" (בראשית מ"ח, טז).

מדוע מזכיר יעקב את עצמו לפני אבותיו, והרי אבותיו הם הקודמים, הן מבחינת כבוד והן מבחינת הזמן. אלא יש כאן יסוד גדול, אברהם הוא סמל של מידת החסד ובנו יצחק הוא מסמל את התפילה ואילו יעקב אחרון האבות מסמל את התורה הקדושה. וזה מה שבא יעקב ללמדנו בכך שהקדים את עצמו לאבותיו: יש אנשים שאומרים - אני משקיע את כל כוחי בעשיית חסד ואיני צריך לעסוק בתורה, וכך גם יש אנשים שאומרים - אני מתפלל שעות רבות ונותן את כל כוחותי לתפילה, אז איני צריך לעסוק בתורה. ואת האנשים האלו בא יעקב ללמד, שללמוד תורה הוא היסוד ועיקר תפקידו של האדם בעולם. בוודאי שירבה האדם בצדקה ובתפילה, אך תלמוד תורה כנגד כולם.

בפרשת מקץ מספרת לנו התורה את פתרונו של יוסף לחלום פרעה, שיהיו שבע שנות זולתה וזאת שנה שבע שנות רעב. וחז"ל אומרים לנו שכאשר יעקב הגיע לארץ מצרים, הוא בירך את פרעה, ובכל פעם שהיה יורד פרעה לנהר הנילוס, היה הנילוס עולה, כביכול לקראתו, על גדותיו ומשקה את האדמה, וכך נפסק הרעב והיו רק שנתיים שנות רעב. מדוע באמת קיצר הקב"ה את שנות הרעב במצרים? אלא כאשר שמעו יושבי מצרים שעתיד לבוא אליהם רעב של שבע שנים הם פחדו מאוד, ובגלל הפחד שפחדו לא היה צריך הקב"ה להביא אליהם את שבעת השנים, כי בשנתיים הספיקו לתקן את מה שהיו צריכים לתקן בשבע שנים.

פתיח קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
 בית עשפחת פינטו מדוך ראשון עד דור עשירי
 רבי יעקב ורבי שלמה פינטו זי"ע א'
 בעצלות קדושים וטהורים

החום במרקש היה כבד מנושא, ולכן בימות הקיץ נהג רבי יעקב משנוכח רבי שלמה שבדרך זו לא יעלה בידו להשיג את מבוקשו, פינטו זי"ע א' להתארח אצל אחיו רבי שלמה פינטו זי"ע א' בא' עזב את ביתו וחזר לעירו. משהגיע לביתו, פנה להתייעץ עם אחיו רבי גאדיר, שם האויר היה נוח יותר. מעשה מופלא מאותם ימים יעקב, שהתארח בביתו, כמנהגו בימים אלו. שהתארח בבית אחיו, עובר במסורת המשפחה מדור לדור: לאחר שהסתודדו, החליט, שהיות והסכנה הנשקפת ליהודי האזור בימים ההם כח הכיבוש היה מצוי בקרב ערביי מרוקו, מכשפים מאותו מכשף רבה היא, עליהם לעשות מעשה, ולהשתמש בכר רבים סובבו בערים ובכפרים, והטילו את חיתתם על כל הנקרה חותיהם הטמירים ונעלמים. כמה שעות אחר כך, לאחר שהתפללו בדרכם. ככלל מקום, גם כאן, הסובלים העיקריים היו היהודים. ערבית בבכיות ותחינות לבוראם שיצליח דרכם, התקדשו והטירו המכשפים הנאלחים השתמשו בכוחם המסתורי להטיל עליהם בטבילה במקווה, ויצאו לדרכם. באישון ליל, צעדו יחדיו במשעול אימה, וניצלו את היותם חסרי ישע. בנוסף לכך, בדרכים שפי' החשוך, המוביל לכפר בו כרה את מאורתו אותו מכשף מאוס. לות ועקלקלות היו זורים שנאה ליהודים בתוככי ההמוון הנבער. באשמורת הבוקר הגיעו לביתו, ותיכף החלו להקיף הקפות סביב רבי יעקב ראה בעני עמו, והחל ללמדם סגולות שונות, או ביתו, תוך כדי ייחוד ייחודים, ותיקונים שונים. משכילו מעשיהם, שבו שמות קודש שמונתר להשתמש בהם, כדי להילחם במכשפים, חזרה לעירם, מבלי שאיש יבחין במעשיהם. כאשר זרחה השמש, וכדי למנוע את התופעה השלילית של פניה למכשפים לעזרה, והחלה לשלח קרני אורה לתוך בכתתו של אותו מכשף, ארע דבר תופעה שהחלה להתפשט בין פשוטי העם בעקבות המצוקה מופלא. המכשף, אשתו, ובני ביתו, קמו משנתם אחוזי תזזית, והחילו להקשה של אותה תקופה.

באחד הימים סובב לו מכשף נתעב בסביבות העיר אגאדיר, אותו מכשף היה נחשב לאחד מגדולי המכשפים, ונקרא מורם ורבים. רשע זה הפיל אימה מרובה על כי יהודי הסביבה. בכישופיו ניסה לצוד קטני אמונה מבני עמנו, ולא לצלם להמיר את דתם.

יום יום היה יוצא ממאורתו, ותר בעיניו הזדוניות אחר יהודי מסכן אשר יאות להיכנס לרשתו. מאמצים מרובים עשה, העלה קטורת לגולגולות, ומבין שינוי סינן ארס, אך העלה חרס.

ברם גם צייד חדל אישים כזה, לפעמים מצליח. באחד מימי הקיץ, עלתה בוכנתו נערה יהודיה צעירה, רחל אסבג שמה, אשר נלכ' דה בסבך כישופיו. בהיותה תחת השפעתם, החליטה לעזוב את ביתה ולעבור לכפר סמוך, שם, לאחר שתצהיר בפני שלשה כהני דת, כי הינה חפצה להתאסלם מרר אל המושל בבקשה, כי יסיים את הענין במהירות, מפאת הסכנה צה החופשי, תמיד את דתה, ותנשא לבנו שך הקאדי המקומי. הנשקפת לנערה, אם יודע בכפר הנסיבות שהביאו לסופו המסתורי כשמוע הצדיק רבי שלמה על כך, בערה בו קנאת אלוקיו, ור' של המכשף.

כמוי נכמרו על עני אחיו, הנאנקים תחת צפרניו הדורסות של המושל ענה בחיוב, עלה על מרכבתו, והזמין את רבי שלמה ואבי אותו מכשף. סמך מחשבה למעשה, נטל מקלו, עטה גלימתו, הנערה לנסוע עמו. משהגיעו אל הכפר, חפשו אחר הנערה, ונאמר ופנה לתור אחר מאורתו של אותו רשע. להם, כי היא כלואה באחד הבתים בפאתי הכפר. בהתקרבתם אל כשהגיע לביתו, נעמד לפני אותו מכשף ודרש ממנו בקול תקיף הבית, שמעו קול צווחותיה של הנערה, האומרת: כי רצונה לשוב אל להסיר את הכיבוש מאותה נערה, כדי שבזמן שתתיצב לפני עמה ואל בית הוריה.

כהני הדת תעמוד על דעתה ותחזור לדתה. כל אותה עת ישב משהגיעו לפתח הבית, פרצו פנימה, ולעיניהם נגלה מחזה אכזרי לו המכשף וקסם את קסמיו, זרק את מטהו אילך ואילך, ופלבל ביותר: בני הבית מצליפים על הנערה בשוט בכל כוחם, ומצוים עליה בעיניו, לבסוף חרחר גרונו בקול מאיים: לא רק שלא אשמע לומר כי רצונה הטוב להתאסלם. לבקשתך בענין נערה זו, אלא דעתי להמשיך בדרכי זו ביתו המושל ורה מיד לחייליו לאסור את בני הבית, והנערה שבה עוד שאת, לצוד נערות יהודיות רבות ככל האפשר, ולא לצלן להמיר באותו יום לבית הוריה. את דתן בהיותן תחת השפעת הכיבוש.

תהילות ואשיהו

כי אתה תברך צדיק (תהילים ה, ג). ישנן שתי סוגים של הצלחות בעולם, יש אדם שהצליח בכח המזל, ומהצלחה כזאת צריך האדם לפחד מעין הרע של אחרים וגם מעין הרע של עצמו, אבל אם זה סוג שני של הצלחה מהקב"ה, הצלחה כזאת אין לפחד מעין הרע ולא משום נזק. ועל זה נאמר "ברכת ה' היא תעשירי ולא תוסיף עצב עימה" (משלי י, כב) וזה "כי אתה תברך צדיק" מהקב"ה ולא מהמזל, כי אז זו ברכה המעולה שבברכות בלי שום נזק וצרה.

מפי עוללים ויונקים יסדת עוז (תהילים ה, ג), והנה, דברי דוד המלך שעוזו של עם ישראל ונצחונם ככל מלחמה או ככל מערכה, הוא מכח תינוקות של בית רבן. וכמו שמצאנו אצל בלעם בן בעור, באו לשאול אותו האם אפשר לקום על עם ישראל, אמר להם לכו לבדוק בבתי מדרש אם תמי צאו שם תינוקות שלומדים, אין אתם יכולים. וידע האדם, כאשר עומד בזמנים קשים ונסיגות חמורים, ושואל את עצמו הרי אני עושה כל שביכולתי ומדוע הצרות והבעיות, יהרהר ויפשפש האם מחויק תינוקות של בית רבן, משום ששמירה של תינוקות של בית רבן מהכוחות החזקים ביותר, וההגנה הגדולה ביותר בשעות הדחק והצער, כאשר המקטרג אינו מבדיל בין טוב לרע.

לאחר ששמע רבי שלמה את הב' שורה הטובה על סופו המתאים של אותו רשע, חש עם אבי הנערה לביתו של מושל האזור.

לאחר שהתקבלו, סחו בפניו את המי עשה, ושטחו את בקשתם להשיב את הנערה לבית אביה. המושל האזין לסיפורם, והשיב, כי בהתאם לחוקי המדינה, מוטל עליו כמושל האזור לבדוק את העניין עם הנערה עצמה. והיה עם ברצונה להתאסלם, עליו לנהוג בהתאם לכך, ואם לאו, תוכל לחזור לבית הוריה. רבי שלמה פנה

אל המושל להתאסלם מרר אל המושל בבקשה, כי יסיים את הענין במהירות, מפאת הסכנה הנשקפת לנערה, אם יודע בכפר הנסיבות שהביאו לסופו המסתורי של המכשף.

המושל ענה בחיוב, עלה על מרכבתו, והזמין את רבי שלמה ואבי אותו מכשף. סמך מחשבה למעשה, נטל מקלו, עטה גלימתו, הנערה לנסוע עמו. משהגיעו אל הכפר, חפשו אחר הנערה, ונאמר ופנה לתור אחר מאורתו של אותו רשע. להם, כי היא כלואה באחד הבתים בפאתי הכפר. בהתקרבתם אל כשהגיע לביתו, נעמד לפני אותו מכשף ודרש ממנו בקול תקיף הבית, שמעו קול צווחותיה של הנערה, האומרת: כי רצונה לשוב אל להסיר את הכיבוש מאותה נערה, כדי שבזמן שתתיצב לפני עמה ואל בית הוריה.

כהני הדת תעמוד על דעתה ותחזור לדתה. כל אותה עת ישב משהגיעו לפתח הבית, פרצו פנימה, ולעיניהם נגלה מחזה אכזרי לו המכשף וקסם את קסמיו, זרק את מטהו אילך ואילך, ופלבל ביותר: בני הבית מצליפים על הנערה בשוט בכל כוחם, ומצוים עליה בעיניו, לבסוף חרחר גרונו בקול מאיים: לא רק שלא אשמע לומר כי רצונה הטוב להתאסלם.

לבקשתך בענין נערה זו, אלא דעתי להמשיך בדרכי זו ביתו המושל ורה מיד לחייליו לאסור את בני הבית, והנערה שבה עוד שאת, לצוד נערות יהודיות רבות ככל האפשר, ולא לצלן להמיר באותו יום לבית הוריה.

**כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
נעם אליעלך
במוצאי השבת קודש**

ויקרבו ימי ישראל כו'. ונקדים לפרש הפסוק "שבענו בבוקר חסדך", ולכאורה הלא טוב לנו להתפלל שישבענו בחסדו חסד אל כל היום? אך נראה דהנה החסדים נקראים 'בוקר', וזהו "וישכם אברהם בבוקר", פירוש דאברהם אבינו ע"ה שהיה צדיק גדול והקדים ע"י מעשיו הטובים לה' שכים ולהקדים את הבוקר, היינו לעורר החסדים הנקראים בוקר, אבל אנחנו דלי מעש וחסרי לב, אנו מתפללין להשי"ת ב"ה שהוא יישבענו בבוקר חסדיו, שהוא יעורר עלינו החסדים, והשי"ת ברוב רחמיו שומע תפילת עמו ישראל ומקבל ברחמים וברצון את תפילתו.

ויש לכוון הפירוש במה שתקנו לנו בשלש ברכות ראשונות לומר "גומל חסדים טובים", ר"ל 'חסדים טובים', היינו החסדים שהשי"ת נותן להצדיקים הנקראים טובים, וגומל' הוא מלשון ויגמל אברהם כו', פירוש השי"ת הוא גומל את החסדים טובים ואינו ממתין עד שיתעוררו החסדים ע"י צדיקים, רק "קונה הכל", פירוש השי"ת ברוב רחמיו מקבל את כולנו, ולא עוד אלא "וזוכר חסדי אבות", דשלש ברכות הראשונות נקרא 'אבות', והם השלש מוחין הנקראים 'ראש', ובאותן שלש ברכות אין שם תפילה כמבואר בשו"ע או"ח, ויש ליתן טעם לשבח לזה, מפני ששלש ברכות הראשונות הם בעולמות העליונים ושם אין קטרוג כלל, לכן אין צריך שום תפילה רק תהלות ותשבחות, כי אין תפילה אלא במקום קטרוג, וזהו "וזוכר חסדי כו'", פירוש תיכף ומיד בהתחלתנו שבחין, הם הג' ראשונות, מיד הוא זוכר את חסדיו לעשות כל צרכינו מיד ב'אבות', היינו שלש ראשונות, קודם גמר תפילתו הוא יעננו טרם נקרא.

תורת הר"ף
מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
העלון הסוּף אשר מופץ בניו יורק, לוס אנג'לס, מנאמי, מקסיקו, מרוקו וישראל בכל הערים וגדולות המושבים
מכניסים את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם
רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית
רוצים להקדיש עלונים לע"י ולרפואות
היינו עכשיו: 050-592-5552

עיצוב: שלמה בנימין 0545330452

**דברי עחשבה ועמקות עפי כבוד האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
עפרשת השבוע**

נשתדל לבאר אחד האופנים אשר צריכים לכוון בשעת קריאת שמע, מצאנו בתורי תנו הקדושה כאשר פוגש יעקב את בנו יוסף, אחרי שנים ארוכות של דאגה ועצבות נראה על מה נפל בגורל בנו, עד אשר רוח הקודש הסתלקה מיעקב אבינו מרוב העצבות והיאוש שהיה שרוי בהם. פוגש יעקב אבינו את בנו אהובו יוסף, ואמרת תורתנו הקדושה "וירא אליו ויפול על צואריו ויבך על צואריו עוד".

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי" (בראשית מז, כט). ורש"י מפרש במקום, וטעם שרק יוסף נפל על צווארו של יעקב ואילו יעקב לא נפל על צווארו של יוסף אבל יעקב לא נפל על צוואר יוסף ולא נישקו, והיו אומרים רבותינו שהיה קורא קריאת שמע.

וצריך להבין, מדוע מצא יעקב אבינו רק את הזמן המסויים הזה שפוגש את בנו לאחר עשרים ושניים שנים לקרא קריאת שמע, וכי חסר זמן אחר לקרוא קריאת שמע? היו עוד זמנים חשובים שאפשר לקרוא קריאת שמע בדרכות ובכוונה, מדוע דווקא בזמן הזה מצא יעקב אבינו לקרוא קריאת שמע?

אלא, אפשר לבאר ולומר אופן נוסף בכוונתנו בקריאת שמע, וצריכים אנו בני קהילתנו הקדושה "שובה ישראל" וכל האהובים והחביבים אשר הולכים בדרך הזו, אשר בה ישכון אור, להקפיד בקריאה חשובה זו של דברי רבנו החתם סופר (פרשת אחרי, דף מ"ב) להקפיד בה ולשימה נר לרגלנו,

ולחזק את כל אחינו בני ישראל שיקפידו בכוונה קדושה ומיוחדת זו, שעליה אפשר לומר "ישמחו השמים ותגל הארץ" ובכוחה לאחד התחתונים עם העליונים, ועל ידי זה יושפע שפע רב מכל העולמות.

ולחזק ולהבין הדברים, לומדים מדברי רבנו החתם סופר שגדולת ומעלת האדם לא רק שימסור את גופו על קידוש ה' אלא גם את נפשו, את העולם הבא שלו, את השכר על קידוש ה', שכל הוויתו בעולם הזה תהיה לשם שמים ולייחוד קדושת שמו יתברך. וגם אם צריך לאבד את גופו, נפשו ואת עולמו בעולם הזה ובעולם הבא, מקבל הוא באהבה ובשמחה על ייחוד קדושת שמו יתברך.

אם כך אהובי וחביבי, בני קהילתנו הקדושה לנו ולבנינו ולבני עד עולם, נשתדל לגדל ולחזק הכוונה בתפילה ובקריאת שמע "באחד" שמייחדים אנו את נפשנו למסור על קידוש השם כדברי רבנו האר"י הקדוש בארבע מיתות בית דין, וכדברי הנועם אלימלך שיצייך בדעתו שמענים אותו ומוסר את נפשו באש גדולה לכבשן האש על קדושת ה'. וכן, נוסף ונחדד במחשבתנו בשעת קריאת שמע, שאף את העולם הבא שלנו מוסרים אנו על ייחוד קדושת שמו, ועושים אנו את כל מעשינו לשם שמים, ולא בשביל שום שכר או תמורה כדברי רבותינו, גם אם על מצווה נקבל עונש ועל עבירה נקבל שכר, נקום ונעשה מצוות במסירות נפש עצומה.

קדושת העלון
ודברי התורה יהיו לרפואת
דוד אליהו חיים
בן שמחה הי"ו
דינה בת זילפה
רחל רשל בת זוהרה
ירין חיים בן נעמה
בן דואב בן מלכה
הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:

אליהו בן אסתר	ניסים בן איזה	ולהצלחת
איזה בת אסתר	לעילוי נשמת	ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט	אלברט אברהם	דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי	בן נינה ז"ל	מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה		

ליזכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	רבקה בת שמחה ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	אליהו בן חנה ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזרי ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	דוד לוי בן שרה ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמוז ז"ל	בן וענונו בן שרית ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל	צמח בן תמוז ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאניז"ל	שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים